

Германія ся раздираше отъ къмъ Вѣстокъ отъ Българе-ты, а отъ къмъ Западъ отъ Францы-ты; два-та тѣя народа привлекахъ къмъ себе си вассалы-ты; нѣ не ся удръжяхъ Българе-ти за много врѣмя и отъ Византійскъ-тѣхъ Имперіѣхъ.

Забереганъ, тѣхный повелитель съ много войскъ като прѣминъ прѣзъ Дунава, стѣпи въ прѣдѣлы-ты на Имперіѣхъ-тѣхъ; като раздѣли свои-ты пѣлчища на три, повелѣ два отдѣла да опустошихъ Гръциѣхъ; а той самъ съ 7,000 человекъ подстѣпи подъ Константинополь. За да освободи столицъ-тѣхъ отъ всякаквѣхъ опасность, Велисарій въ стары-ты си вече години трѣбваше да го посрѣщне съ скорошенъ и рѣшителенъ срѣщу него излазъ (559). Тоя бѣ послѣденъ подвигъ на юнака. Забереганъ, като отстѣпи отъ столицъ-тѣхъ, и като ся награби въ Тракыѣхъ до колкото можа, и като ся съедини съ други-ты отдѣлы, врна ся прѣзъ Дунава.

Като ся минахъ нѣколко години, Българе-ти ся обрѣнахъ въ Германіѣхъ (571); въ Турингыѣхъ поразихъ Франкы-ты.

Боянъ, прѣемникъ-тѣхъ Заберегановъ, като прѣминъ прѣзъ рѣкъ тѣхъ Савъ въ Далмаціѣхъ съ 12,000 чел., завладѣ нѣколко градове на Имперіѣхъ-тѣхъ въ Иллирикъ и като порази Римскъ-тѣхъ войскъ, надѣ кождо командоваше Цесаревичъ Тиберій, принуди Императора Юстина II да му плаща всякъ годишъ 80,000 жълтицы дарбъ (дань) (574), за да му врене назалъ колко-то мѣста бѣ завладѣлъ, и да стои миренъ, което Боянъ уварди доклѣ възлезе на престола Имп. Маврикий, отъ когото поиска да му вѣскаче дань-тѣхъ до 100,000 жълтицы. Словори-ти бѣхъ безполезни, и за тва ся начала между Българе-ты и Византійци-ты

18 ГОДИШНЯТА ВОЙНА.

Тѣхъ войнѣхъ начала Боянъ, като привзе имперскы-ты градове: Сингидунъ, Августъ и Виминіаціѣхъ. Въ тѣхъ войнѣхъ съюзници на Българе-ты бѣхъ Словене-ти, които живѣяхъ въ Крайнѣхъ и Панноніѣхъ, и Българе-ти Мизійскы. Тая борба въ сичкото си продлъженіе бѣше крѣвопролитна, и щастіе-то прѣчинуваше ту' на единъ-тѣхъ, ту' на другъ-тѣхъ странѣхъ. Императоръ-тѣхъ прѣдаваше работъ-тѣхъ на най отличны-ты